

ΔΗΛΩΣΗ ΑΠΟΧΩΡΗΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΧΗΜΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΜΠΟΥΤΑΡΗ.

Το στίγμα της διοίκησης Μπουτάρη έχει πλέον υποστεί βίαιη και μη αναστρέψιμη μετατόπιση από το προγραμματικό και αξιακό πλαίσιο της -πρωτοπόρας για τους καιρούς και τα δεδομένα- παράταξης που ιδρύσαμε τέτοιες μέρες του 2005.

Ο Ανδρέας Κουράκης, ο Γιάννης Μπουτάρης και εγώ βάλαμε τότε τα θεμέλια ενός ανατρεπτικού και ελπιδοφόρου αυτοδιοικητικού εγχειρήματος με όρους ισοτιμίας και αμοιβαίου μεταξύ μας σεβασμού. Ήρθαμε σε ρήξη με τις ισχυρές κομματικές δυνάμεις της εποχής και τα αυτοδιοικητικά κατεστημένα της Θεσσαλονίκης.

Εμπνεύσαμε ανθρώπους της πόλης από ένα ευρύ κοινωνικό και πολιτικό φάσμα. Δραστήριες και παρεμβατικές ομάδες και ενώσεις πολιτών συστρατεύτηκαν και εμπλούτισαν με τη συμμετοχή τους το εγχείρημα αυτό.

Πλαισίωσαν με όραμα, προσδοκίες και ορμή μια συλλογική προσπάθεια η οποία είχε ως στόχο την ανατροπή του βαθειά συντηρητικού καθεστώτος εκείνης της περιόδου που είχε απλώσει ρίζες στη Θεσσαλονίκη.

Κατά την πρώτη, κυρίως, τετραετία της θητείας αυτής της διοίκησης έγιναν σημαντικά πράγματα σε αρκετούς τομείς. Είμαι περήφανος για αυτά. Δεν υποτιμώ, επίσης, όσες προσπάθειες γίνονται για να «ανοίξει» η Θεσσαλονίκη και να αποτελέσει τουριστικό προορισμό.

Όμως, δεκατρία χρόνια μετά, η προφανής σταδιακή απομάκρυνση από τις αρχές της Πρωτοβουλίας, οι νέες προτεραιότητες και οι διαφορετικοί προσανατολισμοί του Γιάννη Μπουτάρη έχουν καταστήσει τις προγραμματικές δεσμεύσεις της παράταξης γραφικές ιστορίες από το παρελθόν μιας χαμένης οραματικής αθωότητας.

Η διοικητική αναποτελεσματικότητα αλλά και οι πρακτικές εξουσίες που φέρουν το στίγμα των δικών του επιλογών έχουν οδηγήσει στη διάρρηξη των δεσμών μας με την κοινωνία και τους ανθρώπους που μας εμπιστεύτηκαν, μας στήριξαν και μας οδήγησαν στη διοίκηση του Δήμου Θεσσαλονίκης.

Η ευθύνη ανήκει αποκλειστικά και μόνο στον ίδιο.

Ο Γιάννης Μπουτάρης, παρά το επικοινωνιακό προκάλυμμα, αποδείχτηκε κατώτερος των προσδοκιών και των περιστάσεων.

Τα περιθώρια για να αναστραφεί η δυσμενής κατάσταση και η αρνητική πορεία είναι ελάχιστα.

Κατέβαλα πολλές προσπάθειες, με προσωπικές παρεμβάσεις προς τον ίδιο τον Γιάννη Μπουτάρη και δημόσιες και ανοιχτές τοποθετήσεις μου, για να ξαναπιάσουμε το νήμα που χάναμε. Χωρίς αποτέλεσμα.

Αποκομμένος από την πόλη, τις αγωνίες και τα καθημερινά προβλήματα των ανθρώπων της, ο Γιάννης Μπουτάρης είναι εγκλωβισμένος στο ασφυκτικά στενό σύστημα εξουσίας που οι ανασφάλειές του τον οδήγησαν να δημιουργήσει γύρω του.

Ασυνεπής στις δεσμεύσεις του, διχαστικός στο λόγο και στις πρακτικές του, αδιάφορος για τα ουσιαστικά ζητήματα που αφορούν την πόλη και αναποτελεσματικός στο έργο του, υπονομεύει, δυστυχώς, το μέλλον της Θεσσαλονίκης.

Δημιουργεί τους όρους να αποτελέσει η Πρωτοβουλία μια «προοδευτική παρένθεση». Να αποκτήσουν και πάλι αναφορά στην κοινωνία και να ανακτήσουν τη χαμένη τους ισχύ βαθειά συντηρητικές δυνάμεις.

Είναι προφανές ότι ο Γιάννης Μπουτάρης κουράστηκε και κούρασε.

Έχει επιλέξει τον εμμονικό και μοναχικό του δρόμο και έχει πάψει προ πολλού να ασχολείται με την πόλη και να ακούει ό,τι τον ενοχλεί.

Δεν επιθυμώ να νομιμοποιώ, έστω και με την κριτική μου στάση, διοικητικές πρακτικές και συμπεριφορές τις οποίες, με προσωπικό κόστος, αγωνίστηκα να ανατρέψω.

Θεωρώ αξιοπρεπή και επιβεβλημένη πολιτική στάση την αποχώρησή μου -ακόμη και αν αυτή σημαίνει ότι εγκαταλείπω το «αυτοδιοικητικό παιδί» μου. Έχει γίνει αγνώριστο στη μεταλλαγμένη του εκδοχή.

Είμαι βέβαιος ότι οι περισσότεροι από τους συναδέλφους μου συμμερίζονται τους προβληματισμούς μου.

Οφείλω, όμως, πρωτίστως να σεβαστώ όλους τους ανθρώπους που ανιδιοτελώς με τιμούν επί χρόνια με την εμπιστοσύνη τους.

Παναγιώτης Αβραμόπουλος